

ไอโอเอ็ม ประเทศไทย

การประเมินความต้องการหลายภาคส่วน

พ.ศ. 2566

สรุปข้อมูลสำคัญในจังหวัดตาก

ตุลาคม – ธันวาคม พ.ศ. 2566

 IOM
UN MIGRATION

GLOBAL DATA INSTITUTE
DISPLACEMENT
TRACKING MATRIX

Funded by
European Union
Humanitarian Aid

From
the People of Japan

ข้อจำกัดความรับผิดชอบ: แผนที่นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบการอธิบายเท่านั้น ขอบเขตและชื่อต่าง ๆ รวมถึงการกำหนดขอบเขตที่มีได้เป็นการแสดงนัยว่าได้เข้ากระบวนการรับรองอย่างเป็นทางการโดยองค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน

สารบัญ

บทนำ	1
ข้อมูลประชากร	2
ภูมิหลังการโยกย้ายถิ่นฐาน	3
เอกสารประจำตัว	4
การศึกษา	5
การทำงาน	6
ความมั่นคงทางอาหารและความเป็นอยู่	7
การคุ้มครอง	8
การคุ้มครองเด็ก	9
สุขภาพ	10
น้ำ สุขาภิบาล และสุขอนามัย และที่พักอาศัย	11

ความคิดเห็นที่ถ่ายทอดในเอกสารฉบับนี้เป็นของคณะผู้เขียนและไม่ได้สะท้อนมุมมองขององค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (ไอโอเอ็ม) การระบุชื่อและการนำเสนอเนื้อหาในเอกสารทั้งฉบับนี้ไม่ถือเป็นการแสดงความเห็นใด ๆ ของไอโอเอ็ม อันเกี่ยวข้องกับสถานะทางกฎหมายของประเทศ ดินแดน เมือง หรือพื้นที่ใด ๆ หรือของหน่วยงานของประเทศ ดินแดน เมือง หรือพื้นที่ใด ๆ หรือเกี่ยวข้องกับเขตแดนหรือพรมแดนของประเทศ ดินแดน เมืองหรือพื้นที่ใด ๆ

ไอโอเอ็มยึดมั่นในหลักการที่ว่า การโยกย้ายถิ่นฐานอย่างมีมนุษยธรรมและเป็นระเบียบเรียบร้อยจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งผู้ย้ายถิ่นและสังคม ทั้งนี้ ในฐานะที่เป็นองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล ไอโอเอ็มได้ดำเนินการร่วมกับองค์กรพันธมิตรต่าง ๆ ในประชาคมระหว่างประเทศ เพื่อช่วยรับมือกับความท้าทายในการปฏิบัติงานด้านการโยกย้ายถิ่นฐาน เสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นด้านการโยกย้ายถิ่นฐาน ส่งเสริมการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจผ่านการโยกย้ายถิ่นฐาน และปกป้องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และยกระดับความเป็นอยู่ที่ดีของบรรดาผู้ย้ายถิ่น

รายงานนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกิจการประชากร ผู้ลี้ภัย และการโยกย้ายถิ่น ประจำกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา (PRM) หน่วยงานช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและการคุ้มครองพลเรือนของคณะกรรมการยุโรป (ECHO) และรัฐบาลญี่ปุ่น ความคิดเห็นต่าง ๆ ที่ถ่ายทอดในเอกสารฉบับนี้เป็นของผู้เขียน และไม่ได้สะท้อนมุมมองของหน่วยงานภาคีที่กล่าวมาข้างต้น

ผู้จัดพิมพ์: องค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน สำนักงานประเทศไทย

ชั้น 18 อาคารรังนกการ เลขที่ 3 ถนนสาทรใต้ กรุงเทพฯ 10120 ประเทศไทย

โทร: (+66) 2-343-9300

อีเมลแอดเดรส : DTMThailand@iom.int

เว็บไซต์: <https://dtm.iom.int/thailand>

รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยมิได้รับการตรวจแก้อย่างเป็นทางการจากไอโอเอ็ม มิได้เข้ากระบวนการอนุมัติด้วยการปฏิบัติตามมาตรฐานและรูปแบบของไอโอเอ็มจากแผนกจัดพิมพ์และเผยแพร่ (Publications Unit – PUB) และมีได้เข้ากระบวนการรับรองจากแผนกวิจัยของไอโอเอ็ม (Research Unit – RES)

การอ้างอิง: องค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (ไอโอเอ็ม). 2566. *การประเมินความต้องการหลายภาคส่วน พ.ศ. 2566: สรุปข้อมูลสำคัญในจังหวัดตาก*. กรุงเทพฯ: ไอโอเอ็ม ประเทศไทย.

© IOM 2024

สงวนลิขสิทธิ์บางส่วน ผลงานนี้ถูกตีพิมพ์และเผยแพร่ภายใต้เงื่อนไข [Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0 IGO License \(CC BY-NC-ND 3.0 IGO\)](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/igo/) *

กรุณาอ่านข้อกำหนดเพิ่มเติมที่ ลิขสิทธิ์และข้อตกลงในการใช้ [ลิขสิทธิ์และข้อตกลงในการใช้](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/igo/legalcode)

ห้ามมิให้นำรายงานฉบับนี้ไปใช้ ตีพิมพ์ หรือเผยแพร่ใหม่ โดยเจตนาหรือมุ่งหวังผลประโยชน์ทางการค้าหรือค่าตอบแทนที่เป็นตัวเงินเป็นต้น เว้นแต่เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ด้านการศึกษา เช่น เพื่อเป็นเนื้อหาในตำราเรียน

* <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/igo/legalcode>

ภาพรวมของการประเมินความต้องการหลายภาคส่วน

สรุปข้อมูลสำคัญที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอภาพรวมของสภาวะการณ์ ความต้องการ และความท้าทายตามประเด็นหัวข้อต่าง ๆ ในหมู่ผู้ย้ายถิ่นชาวเมียนมาในจังหวัดตาก ที่ไอโอเอ็ม ประเทศไทยได้ดำเนินการประเมินความต้องการหลายภาคส่วนระหว่างเดือนตุลาคมถึง ธันวาคม พ.ศ. 2566 เพื่อให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับระดับความรุนแรงของความต้องการของประชากรผู้ย้ายถิ่น ระบุกลุ่มประชากรที่เปราะบางและพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ซึ่งมีความต้องการระดับสูงสุด รวมทั้งนำเสนอข้อมูลเพื่อการวางแผนให้ความช่วยเหลือ และเป้าหมายย่อยของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ที่เกี่ยวข้อง และเป็นเส้นฐานรายภาคส่วนและระหว่างภาคส่วนสำหรับการประเมินต่าง ๆ ในอนาคต

ระเบียบวิธีวิจัย

เครื่องมือการวิจัยนี้ได้รับการพัฒนาโดยแผนกข้อมูลและการวิจัยด้านการโยกย้ายถิ่นฐาน (MDRU) ของไอโอเอ็มภายใต้ความร่วมมือจากแผนกต่าง ๆ ของไอโอเอ็มที่มีความเชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ เช่น แรงงาน สุขภาพ การคุ้มครอง แม้การสำรวจนี้ดำเนินการในระดับครัวเรือน แต่ก็มีความบางข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องตอบแทนสมาชิกทุกคนในครัวเรือนของพวกเขา (เช่น อายุของสมาชิกทุกคนในครัวเรือน) ทั้งนี้ ไอโอเอ็มได้ดำเนินการสำรวจในกลุ่มตัวอย่างที่ถูกสุ่มเลือกจากกลุ่มประชากรที่สนใจซึ่งได้แก่ ผู้ย้ายถิ่นชาวเมียนมาในจังหวัดตาก มีการวิเคราะห์คำตอบจากผู้ตอบแบบสอบถาม 609 คน โดยได้พยายามทำจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามชาย - หญิงให้เท่า ๆ กัน ทั้งนี้ ในการประเมินนี้ มีผู้ตอบแบบสอบถามและสมาชิกในครัวเรือนของพวกเขา รวมทั้งสิ้น 2,478 คน โดยได้มีการดำเนินการสำรวจหัวข้อนี้ในเขตกรุงเทพฯ นนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรสาคร มาก่อนหน้านี้แล้ว

เนื่องจากมีสิ่งบ่งชี้ที่น่าสนใจเป็นจำนวนมาก การสำรวจนี้จึงแบ่งเครื่องมือวิจัยเป็นสองส่วน ส่วนที่ 1 เน้นคำถามเกี่ยวกับสภาวะการณ์หลายภาคส่วน (MSA) และส่วนที่ 2 เน้นเกี่ยวกับการเข้าถึงบริการต่าง ๆ (ASI) โดยจะมีการสัมภาษณ์ผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละคนโดยใช้แบบสอบถามใดแบบสอบถามหนึ่งในสองส่วนนี้เท่านั้น อย่างไรก็ตาม จะมีคำถามบางส่วนโดยเฉพาะที่เกี่ยวกับข้อมูลประชากรและภูมิหลังด้านการโยกย้ายถิ่นฐานปรากฏในเครื่องมือทั้งสอง เพื่อให้เราได้เข้าใจข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามและครัวเรือนของพวกเขา ด้วยเหตุนี้ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลจึงเปลี่ยนไปตามแต่ละสิ่งบ่งชี้ คำถามที่ปรากฏในเครื่องมือส่วนที่ 1 หรือส่วนที่ 2 เพียงเครื่องมือเดียวมีระดับความเชื่อมั่น 90% ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้เกิดขึ้นได้ 5% และคำถามที่ปรากฏในทั้งสองเครื่องมือมีระดับความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้เกิดขึ้นได้ 5%

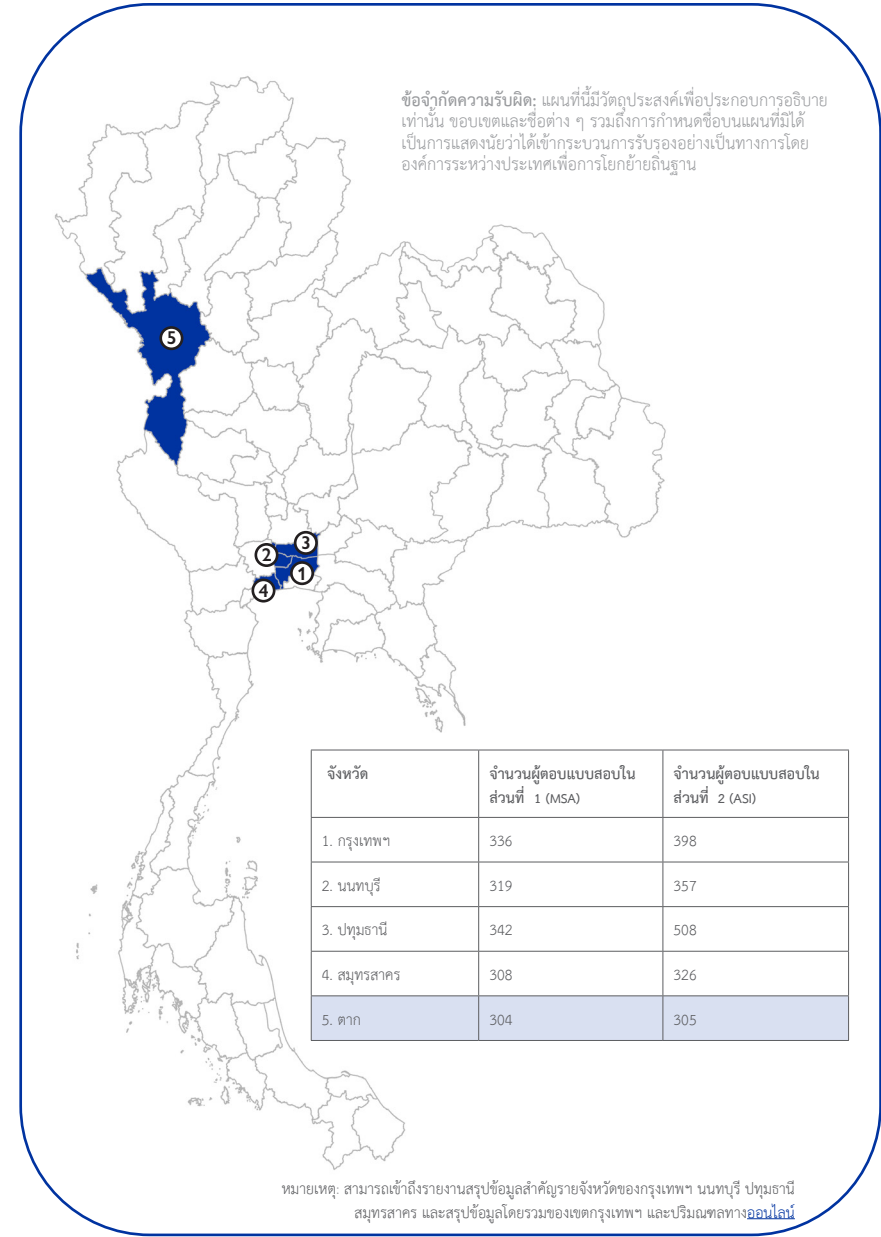
ช่วงเวลาการเก็บข้อมูลปฐมภูมิ

ดำเนินการเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 26 ตุลาคม ถึง 12 ธันวาคม พ.ศ. 2566

ข้อจำกัด

ตัวชี้วัดหรือคำถามบางอย่างอาจถูกกล่าวถึงน้อยหรือมากเกินไป สืบเนื่องจากอัตรวิสัยและการรับรู้ของผู้ตอบแบบสอบถาม (โดยเฉพาะ “ความมื่อคิดจากความต้องการทางสังคม” ซึ่งหมายถึงแนวโน้มที่ผู้คนจะตอบคำถามบางประเภทด้วยคำตอบที่พวกเขาเห็นว่าเป็นคำตอบที่ “ถูกต้อง”) ฉะนั้น จึงควรนำข้อดีเหล่านี้มาพิจารณาประกอบการตีความข้อค้นพบ นอกจากนี้ ข้อค้นพบต่าง ๆ นี้เป็นเพียงตัวแทนของจังหวัดที่มีการสำรวจ จึงไม่สามารถนำไปคาดการณ์หรืออนุมานผลในภูมิภาคหรือพื้นที่อื่นของประเทศไทยได้ อนึ่ง มีคำถามบางข้อที่จะถามเฉพาะผู้ที่ตอบแบบคัดลอกตามหรือเห็นด้วยกับคำถามข้อก่อนหน้า ผลการวิเคราะห์กลุ่มย่อยของผู้ตอบแบบสอบถามเหล่านี้ควรครอบคลุมเฉพาะสาระสำคัญเท่านั้น เนื่องจากกลุ่มย่อยเหล่านี้มีขนาดไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่จะมีนัยสำคัญทางสถิติได้ อีกทั้งแผนภูมิหรือกราฟที่มีเครื่องหมายดอกจันเป็นคำถามที่ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ จึงทำให้แผนภูมิเหล่านี้มีผลรวมเกินร้อยละ 100 และในกรณีที่มีการแสดงผลเป็นร้อยละ 0 ไม่ได้หมายความว่าไม่มีการบันทึกการตอบตัวเลือกข้อดังกล่าว แต่อาจบ่งชี้ได้ว่า การตอบตัวเลือกข้อนั้นมีจำนวนน้อยมากจนต้องปิดเฉลยเป็น 0

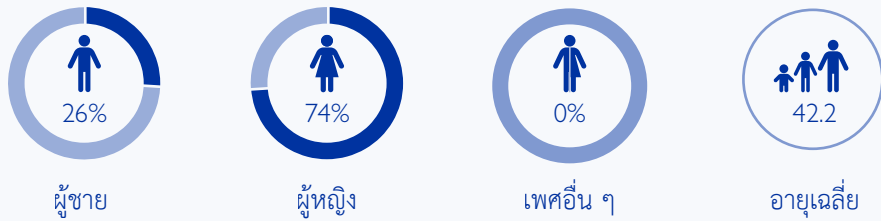
จังหวัดที่มีการดำเนินการสำรวจ

ผลการศึกษานี้จัดทำขึ้นโดย IOM

ผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยผู้หญิงร้อยละ 74 ผู้ชายร้อยละ 26 และไม่มีผู้ใดที่ระบุว่าเพศอื่น ๆ ทั้งหมดมีอายุเฉลี่ย 42.2 ปี และมีขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยคือ 4.1 คน ไม่มีครัวเรือนใดมีสมาชิกเป็นผู้พิการ

ข้อมูลประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถิติระดับครัวเรือน

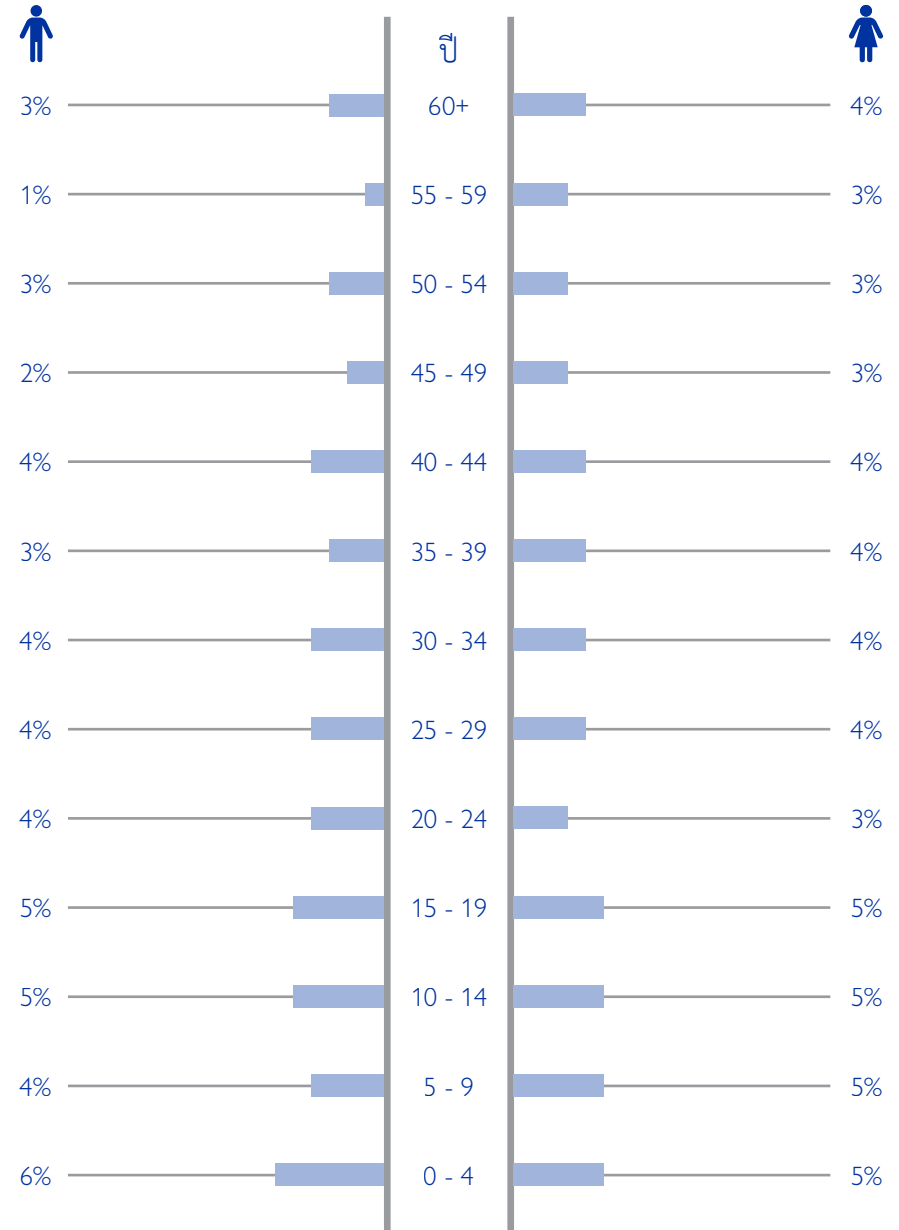
4.1

จำนวนสมาชิกโดยเฉลี่ยในครัวเรือนที่สำรวจ

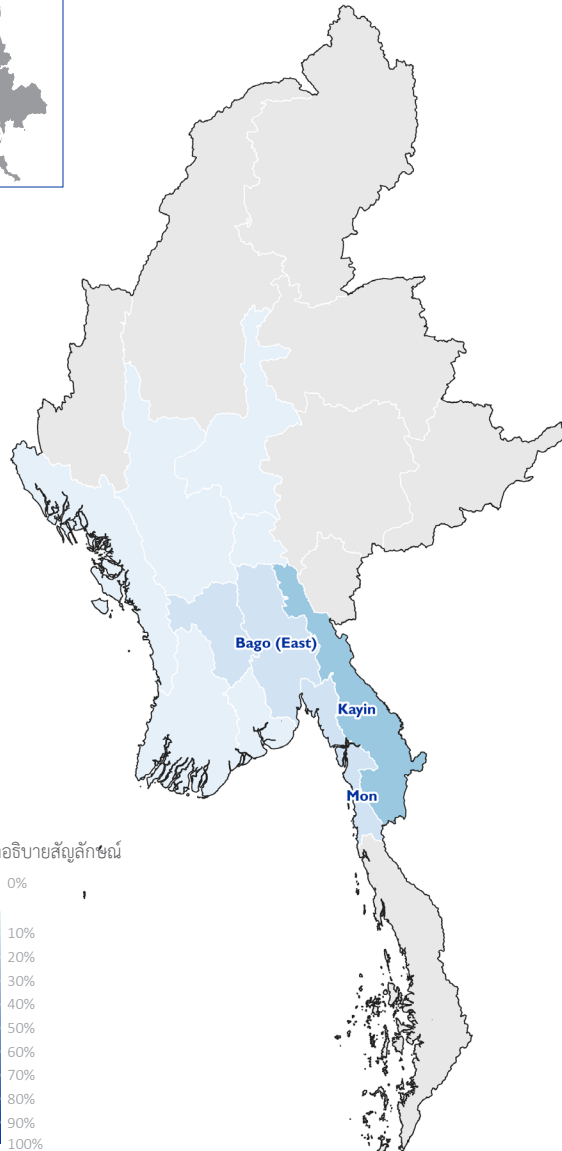
74%

ร้อยละของครัวเรือนที่มีเด็กอย่างน้อย 1 คน

พีระมิตอายุของสมาชิกในครัวเรือนของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละคน

รัฐหรือเขตต้นทางในประเทศเมียนมา (3 อันดับแรก)

21% ของผู้ตอบแบบสอบถามย้ายถิ่นมาหลังการยึดอำนาจของกองทัพ (พ.ศ. 2564)

49% ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มาหลังการยึดอำนาจของกองทัพเป็นผู้ที่ย้ายถิ่นมาประเทศไทยเป็นครั้งแรก

15 จำนวนปีโดยเฉลี่ยที่ผู้ตอบแบบสอบถามอาศัยในประเทศไทย (รวมการโยกย้ายถิ่นฐานทุกครั้งที่ผ่านมา)

4.3 จำนวนครั้งโดยเฉลี่ยที่ผู้ตอบแบบสอบถามเดินทางกลับไปประเทศไทยระหว่างการโยกย้ายถิ่นฐานครั้งล่าสุด

14% ของผู้ตอบแบบสอบถามตั้งใจจะกลับไปประเทศเมียนมาเป็นการชั่วคราวในอนาคต

27% ของผู้ตอบแบบสอบถามตั้งใจจะกลับไปประเทศเมียนมาเป็นการถาวรในอนาคต

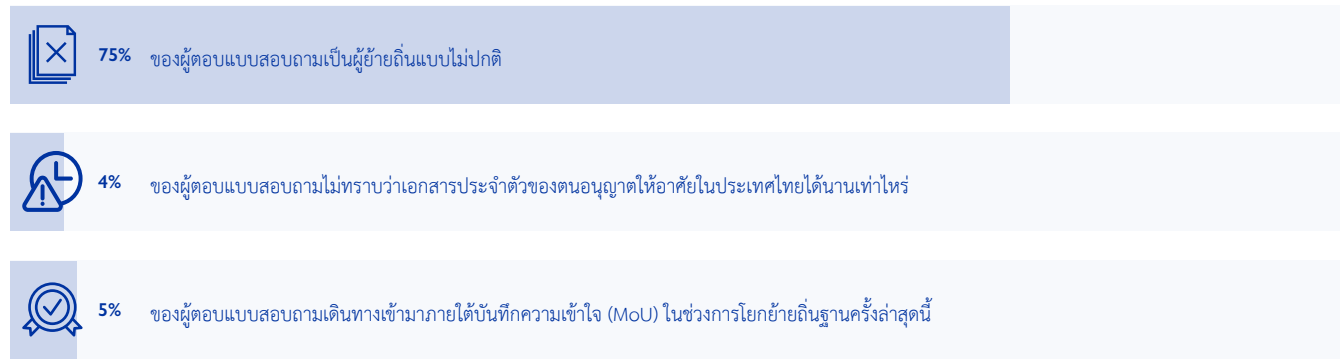
รัฐหรือเขตต้นทางของผู้ย้ายถิ่นชาวเมียนมาในจังหวัดตากที่ตอบแบบสอบถาม 3 อันดับแรกได้แก่ รัฐกะเหรี่ยง (ร้อยละ 39) รัฐมอญ (ร้อยละ 17) และภาคพะโค (ตะวันออก) (ร้อยละ 15) โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วน (ร้อยละ 21) ระบุว่า ตนย้ายถิ่นมาประเทศไทยครั้งล่าสุดหลังการเข้ายึดอำนาจของกองทัพในประเทศเมียนมาเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564 ในจำนวนนี้มีผู้ย้ายถิ่นที่อาศัยในประเทศไทยเป็นเวลารวม 3 ปีหรือมากกว่านั้น คิดเป็นร้อยละ 30 เป็นเวลารวมประมาณ 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 30 และเป็นเวลารวมประมาณ 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 40 (ระยะเวลานี้เป็นเวลารวมของการโยกย้ายถิ่นฐานทุกครั้งที่ผ่านมา) ร้อยละ 39 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดระบุว่าตนเคยย้ายถิ่นมาประเทศไทยก่อนหน้านี้แล้ว ค่าใช้จ่ายในการโยกย้ายถิ่นฐานโดยเฉลี่ยคือ 2,367 บาท (ประมาณ 66 ดอลลาร์สหรัฐ) ค่าใช้จ่ายของพวกเขาประกอบด้วย ค่าบริการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น ค่าเดินทาง (ร้อยละ 81) ค่านายหน้า (ร้อยละ 20) ค่าเอกสารต่าง ๆ (ร้อยละ 16) และสินบน (ร้อยละ 4)

ร้อยละ 41 ของผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่า พวกเขาเคยกลับไปประเทศเมียนมาระหว่างการโยกย้ายถิ่นฐานมาประเทศไทยครั้งล่าสุดแล้ว โดยในจำนวนนี้มีผู้ตอบแบบสอบถามที่ระบุว่า ตนย้ายถิ่นมายังประเทศไทยครั้งล่าสุดหลังการยึดอำนาจของกองทัพในประเทศเมียนมาคิดเป็นร้อยละ 23 ในขณะที่มีผู้ตอบแบบสอบถามที่ตั้งใจจะกลับไปประเทศเมียนมาเป็นการชั่วคราวภายในเวลาหนึ่งปีจากนี้คิดเป็นร้อยละ 11 มีร้อยละ 56 ตอบว่า ตนไม่ทราบว่า จะกลับไปประเทศเมียนมาเป็นการชั่วคราวในอนาคตหรือไม่ และร้อยละ 30 ตอบว่า ไม่คิดจะกลับไป ทั้งนี้ มีผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 27 ที่ตั้งใจจะกลับไปประเทศเมียนมาเป็นการถาวรในอนาคต

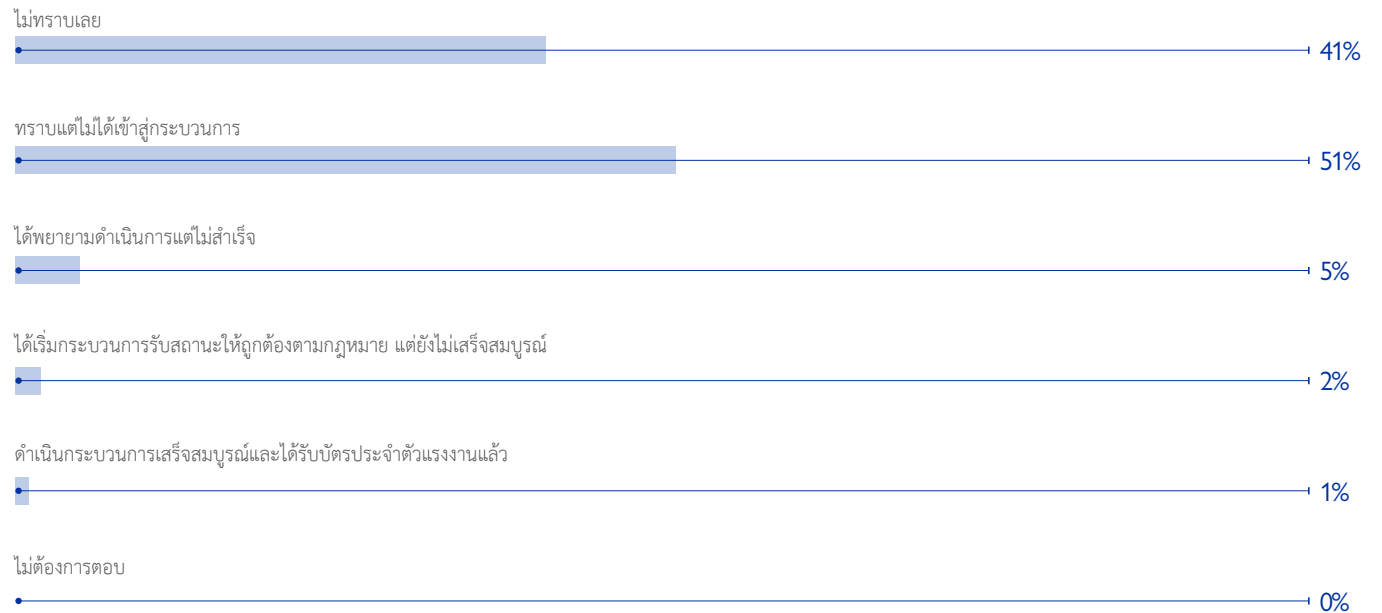
ผู้ย้ายถิ่นส่วนใหญ่ระบุว่าตนไม่มีเอกสารที่จำเป็นต่อการอาศัยอยู่ในประเทศไทยอย่างถูกต้องตามกฎหมาย มีร้อยละ 75 ของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้ย้ายถิ่นที่ไม่ปกติเนื่องจากมีเอกสารที่ไม่ถูกต้องหรือหมดอายุ หรือไม่มีเอกสารใด ๆ มากกว่าหนึ่งในสามของจำนวนนี้ (ร้อยละ 35) บอกว่าตนเองไม่มีเอกสารใด ๆ เลย ทั้งนี้ผู้ย้ายถิ่นที่มีเอกสารถูกต้องส่วนใหญ่ถือเอกสารที่ไม่เป็นทางการ (ร้อยละ 28) และบัตรประจำตัวแรงงาน (ร้อยละ 12) อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 4 ของผู้ตอบแบบสอบถามไม่ทราบว่า เอกสารของตนอนุญาตให้อาศัยอยู่ในประเทศไทยได้นานเท่าไร

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนหนึ่ง (ร้อยละ 5) ระบุว่า ตนเดินทางเข้ามายังประเทศไทยภายใต้บันทึกความเข้าใจ (MoU) กับประเทศเมียนมาในช่วงการโยกย้ายถิ่นฐานครั้งล่าสุดนี้ ในจำนวนนี้มีผู้ที่ระบุว่า เอกสารตามข้อตกลง MoU ของพวกเขาหมดอายุแล้วคิดเป็นจำนวนหนึ่งในสาม (ร้อยละ 33) และนอกจากนี้ มีผู้ที่ไม่ทราบวันหมดอายุของใบอนุญาตทำงานของตนคิดเป็นร้อยละ 3 และผู้ที่ระบุว่าใบอนุญาตทำงานของตนหมดอายุแล้วอีกร้อยละ 35

จากข้อมูลด้านสถานะของเอกสารประจำตัวของสมาชิกแต่ละคนในครัวเรือนของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่ามีครัวเรือนที่สมาชิกมีเอกสารที่อนุญาตให้อาศัยในประเทศไทยถูกต้องครบถ้วนทุกคนคิดเป็นร้อยละ 14 มีครัวเรือนที่สมาชิกถือเอกสารถูกต้องเกินครึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 21 อย่างไรก็ตาม มีครัวเรือนที่สมาชิกถือเอกสารถูกต้องน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 36 และมีครัวเรือนที่สมาชิกไม่มีเอกสารใด ๆ เลยคิดเป็นร้อยละ 29 ส่วนประเด็นกรอบการจัดระเบียบแรงงาน (regularization window) ซึ่งผ่อนผันให้ผู้ย้ายถิ่นที่ไม่มีเอกสารถูกต้องได้ปรับสถานะให้ถูกต้องตามกฎหมายนั้น พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบว่ามีการจัดระเบียบแรงงานดังกล่าวแต่ไม่ได้เข้าสู่กระบวนการ (ร้อยละ 51) และมีอีกส่วนที่ไม่ทราบเรื่องการจัดระเบียบแรงงานนี้เลย (ร้อยละ 41)

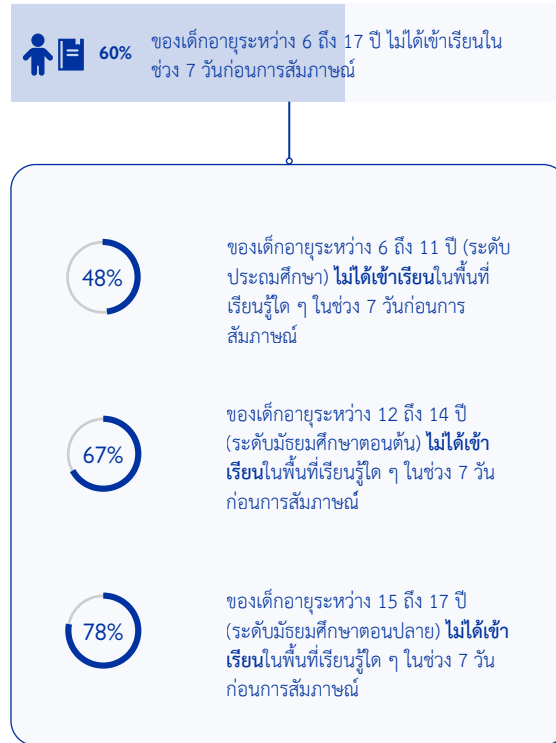

การทราบถึงกระบวนการจัดระเบียบสำหรับผู้ย้ายถิ่นในประเทศไทยและวิธีการดำเนินการ

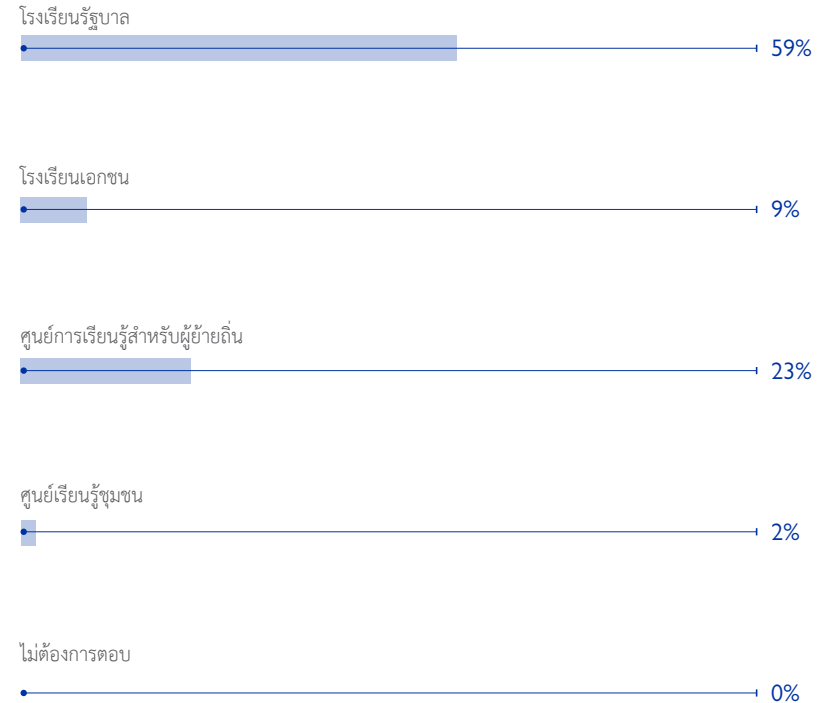

ในบรรดาผู้ใหญ่ของครัวเรือนที่มีการสำรวจ มีผู้ที่ได้รับการศึกษาต่ำกว่าระดับประถมศึกษาเกินกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 52) ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 32 ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นคิดเป็นร้อยละ 8 ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือสูงกว่าคิดเป็นร้อยละ 7 ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาสมาชิกทุกคนในครัวเรือนที่มีการสำรวจ พบผู้ที่ได้รับการศึกษาในระดับตามเกณฑ์อายุของแต่ละคนคิดเป็นร้อยละ 10 (เช่น ผู้ที่มีอายุระหว่าง 11 – 15 ปี ควรสำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษา)

ในกลุ่มเด็กของครัวเรือนที่มีการสำรวจ มีเด็ก ๆ ที่ไม่ได้เข้าเรียนในโรงเรียนหรือสถานที่อำนวยความสะดวกด้านการเรียนรู้ใด ๆ¹ คิดเป็นร้อยละ 60 โดยรวมแล้ว ในครัวเรือนที่มีเด็กวัยประถมศึกษาระบุว่าตนประสบอุปสรรคในการส่งเด็กเข้ารับการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 86 และครัวเรือนที่มีเด็กวัยมัธยมศึกษาระบุว่ามีอุปสรรคเช่นกันคิดเป็นร้อยละ 86

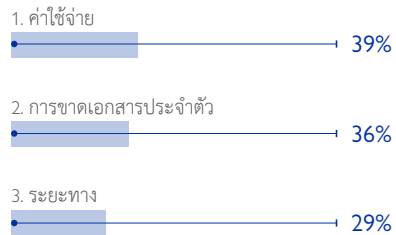

ประเภทของพื้นที่เรียนรู้ที่เด็ก ๆ ในครัวเรือนที่มีการสำรวจเข้าเรียน³

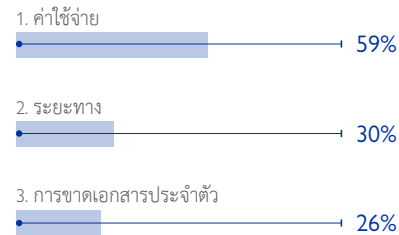

อุปสรรคหลักในการส่งเด็กเข้ารับการศึกษ^{*2}

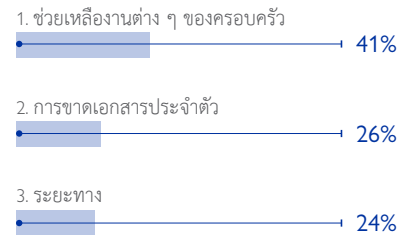
ในกลุ่มเด็กผู้หญิงวัยประถมศึกษา

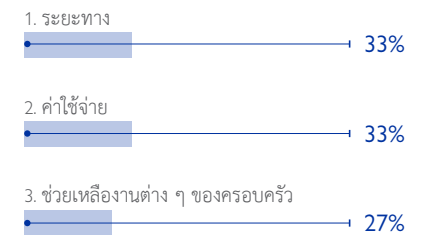
ในกลุ่มเด็กผู้ชายวัยประถมศึกษา

ในกลุ่มเด็กผู้หญิงวัยมัธยมศึกษา

ในกลุ่มเด็กผู้ชายวัยมัธยมศึกษา

1 75% ของครัวเรือนที่มีเด็ก (n = 449)

2 ในบรรดาผู้ตอบแบบสอบถามที่ระบุว่าตนมีอุปสรรคในการส่งเด็กเข้ารับการศึกษ (เด็กผู้หญิงวัยประถมศึกษา 28 คน, เด็กผู้ชายวัยประถมศึกษา 27 คน, เด็กผู้หญิงวัยมัธยมศึกษา 34 คน, เด็กผู้ชายวัยมัธยมศึกษา 33 คน)

3 นอกจากนั้น 7% ของผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบพื้นที่เรียนรู้ประเภทอื่น ๆ

5.4

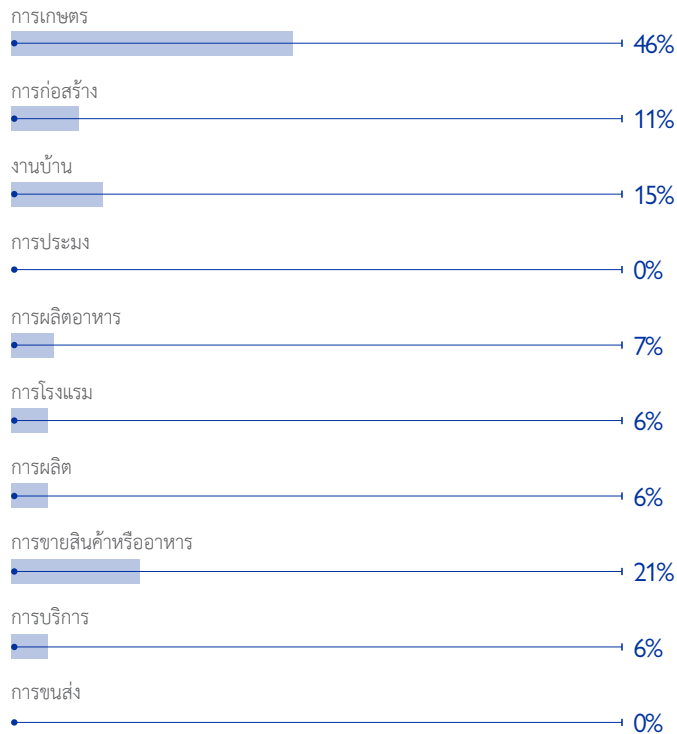
จำนวนเดือนโดยเฉลี่ยที่ผู้ตอบแบบสอบถามถูกจ้างงานในช่วงปีที่ผ่านมา

3.7

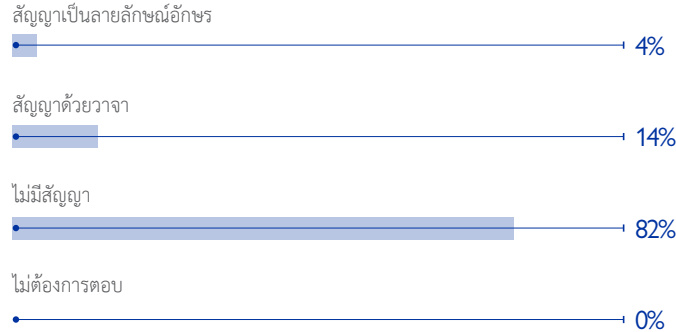
จำนวนนายจ้างโดยเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามในช่วง 12 เดือนก่อนการสัมภาษณ์

ภาคส่วนงานของผู้ตอบแบบสอบถาม*

* มีผู้ตอบแบบสอบถามอีกร้อยละ 3 ตอบว่า ตนทำงานในภาคส่วนอื่น ๆ ที่ไม่ได้ระบุในที่นี้

การมีสัญญาจ้างงานของผู้ตอบแบบสอบถามที่ทำงานในช่วงปีที่ผ่านมา

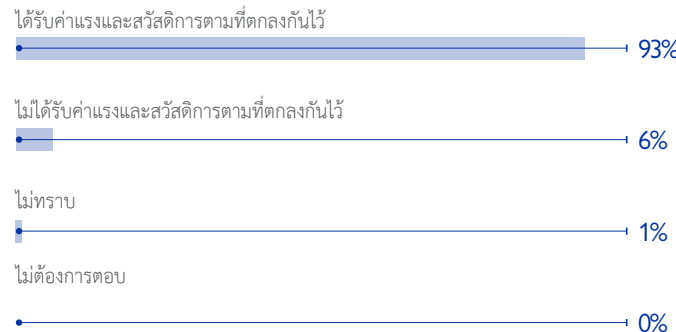

200 บาท

ค่ามัธยฐานของค่าแรงต่อวัน⁴ ของผู้ตอบแบบสอบถาม (ประมาณ 6 ดอลลาร์สหรัฐ) ประมาณร้อยละ 84 ระบุว่ามียรายได้ต่ำกว่าค่าแรงขั้นต่ำ (332 บาท)

การได้รับค่าแรงและสวัสดิการต่าง ๆ ระหว่างการจ้างงาน

ในหนึ่งปีที่ผ่านมา ร้อยละ 27 ของผู้ตอบแบบสอบถามมีงานทำทั้ง 12 เดือน ในขณะที่ ร้อยละ 16 มีงานทำ 5 เดือนหรือน้อยกว่านั้น และร้อยละ 36 ไม่มีงานใด ๆ ตลอดปีที่ผ่านมา ในบรรดาผู้ที่ทำงานในช่วงปีที่แล้ว ภาคส่วนที่มีผู้ทำงานมากที่สุด ได้แก่ ภาคการเกษตร (ร้อยละ 46) การค้าขายสินค้าหรืออาหาร (ร้อยละ 21) และงานบ้าน (ร้อยละ 15) นอกจากนี้ ยังมีร้อยละ 16 ที่ระบุว่าประกอบอาชีพอิสระ และอีกร้อยละ 11 ที่ทำงานเป็นผู้รับเหมาช่วง นั้นหมายความว่า พวกเขาทำงานในภาคส่วนต่าง ๆ ที่หลากหลาย และมีนายจ้างหลายราย

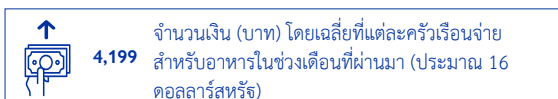
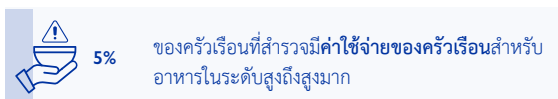
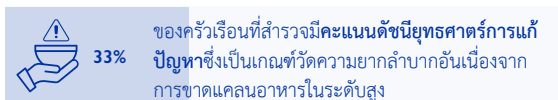
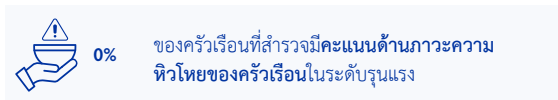
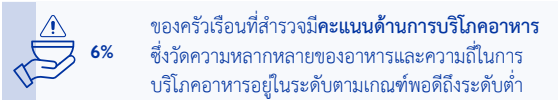
ร้อยละ 18 ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีงานทำระบุว่าตนมีสัญญาการจ้างงาน โดยเป็นผู้ที่มีสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรร้อยละ 4 และเป็นผู้มีสัญญาด้วยวาจาคิดเป็นร้อยละ 14

โดยเฉลี่ย ผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่า ในช่วงหนึ่งเดือนก่อนหน้าการสำรวจ ตนได้ทำงาน 18.1 วัน โดยมีค่ามัธยฐานของค่าแรงต่อวันที่ 200 บาท (6 ดอลลาร์สหรัฐ) ทั้งนี้ ร้อยละ 84 ของผู้ตอบแบบสอบถามมียาได้ต่ำกว่าอัตราค่าแรงขั้นต่ำ (ซึ่งอยู่ที่ 332 บาทต่อวัน) นอกจากนี้ มีร้อยละ 6 รายงานว่า ตนไม่ได้รับค่าจ้างและสวัสดิการตามที่ตกลงกันไว้ระหว่างการจ้างงาน

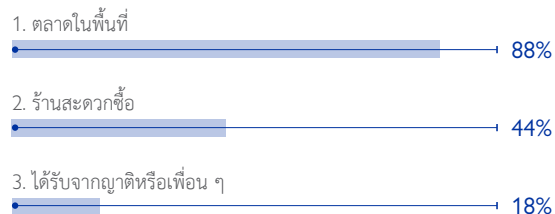
⁴ ค่ามัธยฐานของค่าแรงต่อวันคือจุดตัดที่ 50% ของผู้ตอบแบบสอบถามได้รับค่าน้อยกว่าและอีก 50% ได้รับมากกว่า

สิ่งบ่งชี้ด้านอาหาร

แหล่งอาหาร 3 อันดับแรก*

สิ่งบ่งชี้ด้านความเป็นอยู่

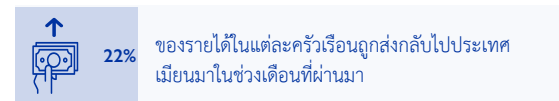
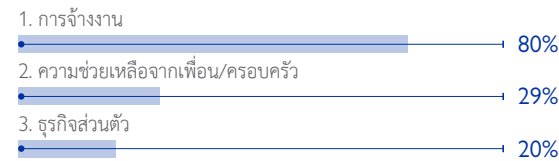
ความเปลี่ยนแปลงทางสภาพเศรษฐกิจของครัวเรือนโดยเฉลี่ยในช่วงปีที่ผ่านมา

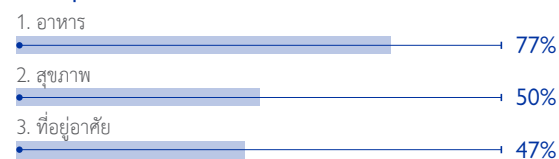
ความเปลี่ยนแปลงด้านค่าครองชีพของครัวเรือนโดยเฉลี่ยในช่วงปีที่ผ่านมา

แหล่งรายได้ 3 อันดับแรก*

สาเหตุของหนี้สิน 3 อันดับแรก*

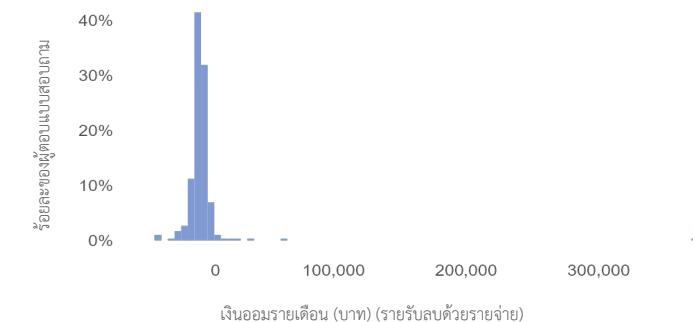

จากผลการสำรวจพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความมั่นคงทางอาหาร โดยร้อยละ 94 ของครัวเรือนเหล่านี้มีคะแนนด้านการบริโภคอาหารในระดับที่ยอมรับได้ เมื่อพิจารณาตามมาตรฐานวัดความหิวระดับครัวเรือนพบว่า ร้อยละ 91 บ่งชี้ว่าไม่มีภาวะความหิวหรือมีน้อย ร้อยละ 5 ใช้จ่ายเงินของครัวเรือนสำหรับอาหารในระดับสูงหรือสูงมาก นอกจากนี้ ร้อยละ 33 ได้คะแนนดัชนียุทธศาสตร์การแก้ปัญหาในระดับสูง ซึ่งสะท้อนให้ถึงจำนวนวันที่ครัวเรือนจะต้องใช้ยุทธศาสตร์การแก้ปัญหาเพื่อรับมือกับความขาดแคลนด้านอาหารหรือเงินทองสำหรับซื้อหาอาหาร

โดยทั่วไป ผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่า สถานะทางเศรษฐกิจของพวกเขาดีขึ้นเล็กน้อยในช่วงปีที่ผ่านมา แม้ว่าค่าครองชีพของพวกเขาเพิ่มขึ้นก็ตาม ทั้งนี้ การมีหนี้ครัวเรือนถือเป็นเรื่องปกติ (ร้อยละ 57 มีหนี้ครัวเรือน) แต่ละครัวเรือนมีหนี้สินโดยเฉลี่ย 35,089 บาท (ประมาณ 973 ดอลลาร์สหรัฐ) สาเหตุของการเป็นหนี้ ได้แก่ ค่าอาหาร (ร้อยละ 77) ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ (ร้อยละ 50) และค่าที่พักอาศัย (ร้อยละ 47) มีข้อมูลเพิ่มเติมว่า ค่าใช้จ่ายสำหรับชำระหนี้สินของครัวเรือนโดยเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 4.3

ร้อยละ 13 ของครัวเรือนทั้งหมดระบุว่า ตนได้ส่งเงินกลับบ้านในเดือนที่แล้ว และในด้านการออมเงิน มีร้อยละ 58 ของผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่า ในเดือนที่แล้ว ตนมีรายจ่ายมากกว่ารายรับ

การแจกแจงจำนวนเงินออม

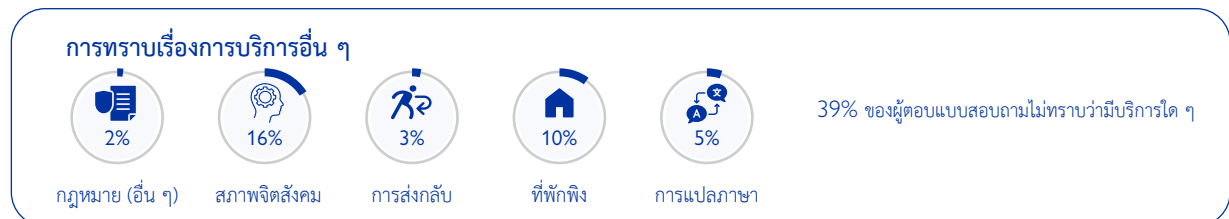
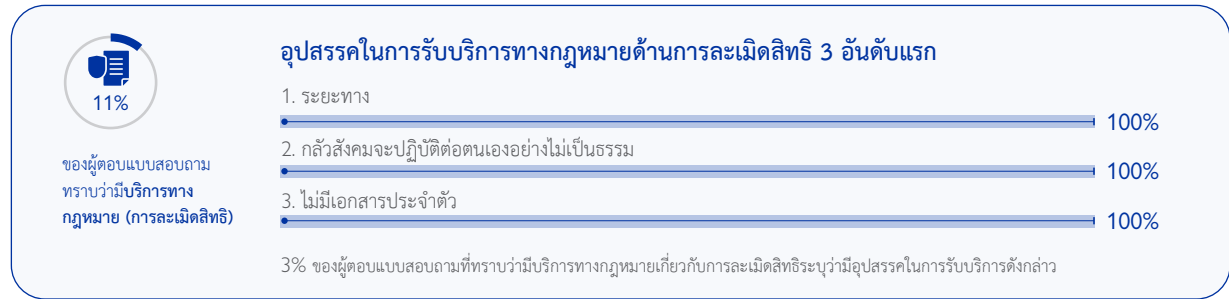
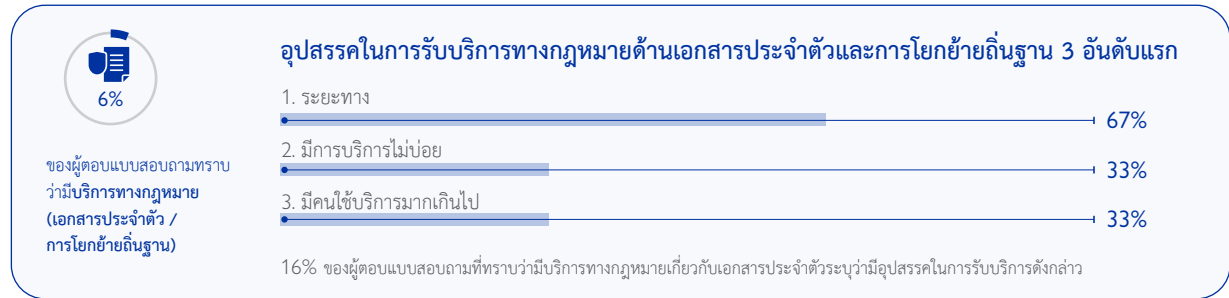
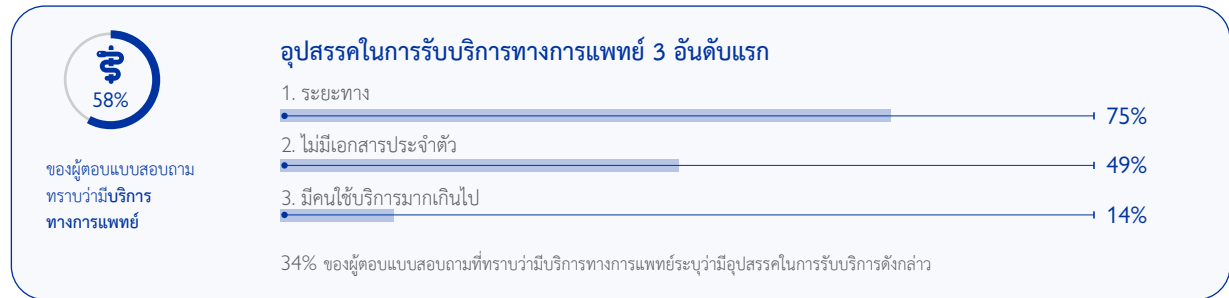
ในด้านการรับรู้เรื่องความปลอดภัยนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่า ความเสี่ยงสำหรับผู้ใหญ่ที่บอบบ้อยที่สุด ได้แก่ การใช้สารเสพติด (ร้อยละ 41) ความรุนแรงในครอบครัว (ร้อยละ 35) และความรุนแรงในชุมชน (ร้อยละ 24)

ในภาพรวม ร้อยละ 39 ของผู้ตอบแบบสอบถามไม่ทราบข้อมูลใด ๆ เกี่ยวกับบริการที่มีสำหรับพวกเขา ในขณะที่ ผู้ที่ทราบมักจะทราบว่าบริการที่มีนั้นเป็นบริการด้านการแพทย์ (ร้อยละ 58)

เมื่อสอบถามว่าพวกเขาเห็นด้วยกับข้อความเกี่ยวกับบทบาททางเพศและการรับรู้เรื่องความรับผิดชอบในครัวเรือนหรือไม่ โดยทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถามมีมุมมองเชิงบวกเกี่ยวกับความเท่าเทียมทางเพศ ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าผู้หญิงควรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องสำคัญในครัวเรือน (ร้อยละ 91) และควรสามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองได้ (ร้อยละ 89) ในขณะเดียวกัน ร้อยละ 80 เห็นว่าผู้ชายควรเป็นผู้หาเลี้ยงครอบครัว นอกจากนี้ ยังมีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนเกือบหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 23) เห็นด้วยที่ทุกคนควรปล่อยให้คู่ของตนทุบตี เพื่อรักษาครอบครัวไว้

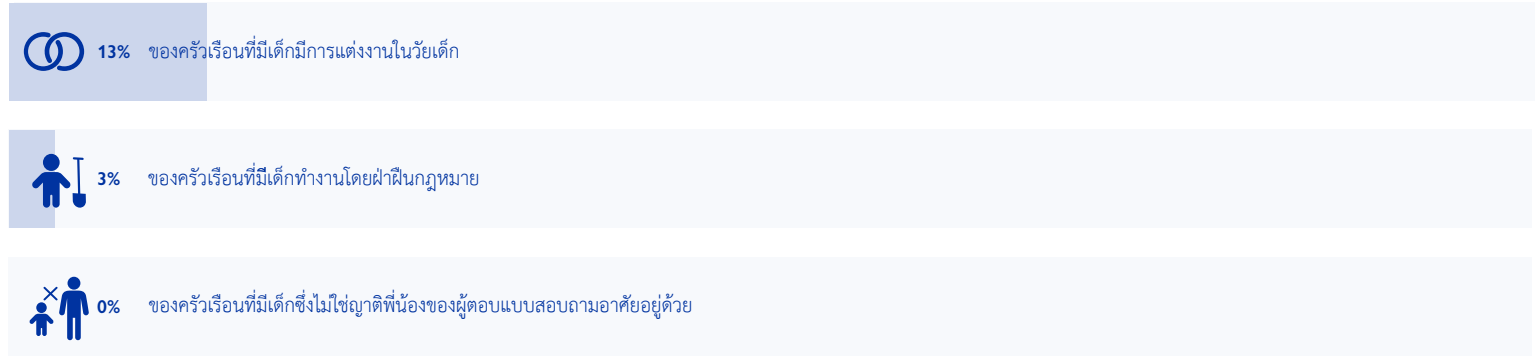
จากตัวบ่งชี้แทนต่าง ๆ พบว่า ร้อยละ 5 ของผู้ตอบแบบสอบถามอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการค้ามนุษย์

ความเสี่ยงสำหรับผู้ใหญ่ 3 อันดับแรก*

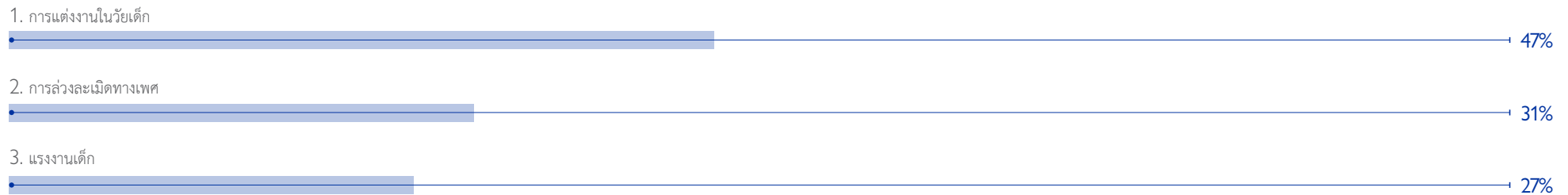

ผลการศึกษานี้จัดทำขึ้นโดยมูลนิธิเพื่อสิทธิมนุษยชนและการพัฒนา

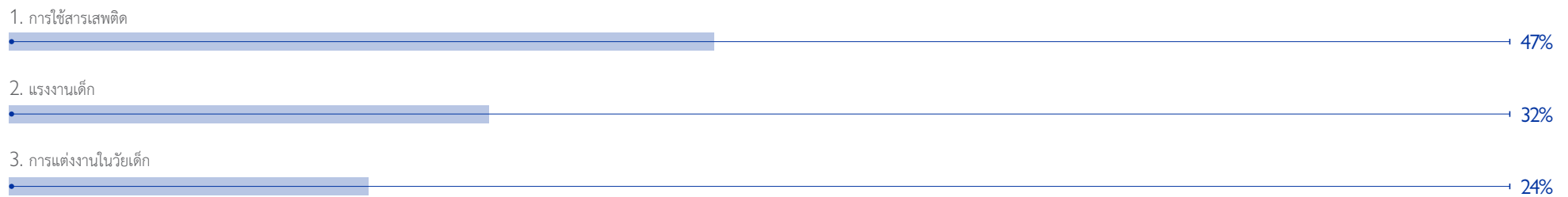
จากผลการสำรวจ พบว่ามีการแต่งงานในวัยเด็กร้อยละ 13 ของครัวเรือนที่มีเด็ก ในขณะที่มีแรงงานเด็กอยู่ในร้อยละ 3 ของครัวเรือนที่มีการสำรวจ ทั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่า การแต่งงานในวัยเด็กและแรงงานเด็กถือเป็นความเสี่ยงหลักต่อทั้งเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชาย นอกจากนี้ ยังพบว่า การล่วงละเมิดทางเพศและการใช้สารเสพติดเป็นอีกความเสี่ยงหลักต่อเด็กผู้หญิง (ร้อยละ 31) และเด็กผู้ชาย (ร้อยละ 47) ตามลำดับ

ความเสี่ยงหลักสำหรับเด็กผู้หญิงในพื้นที่ที่ผู้ตอบแบบสอบถามอาศัยอยู่*

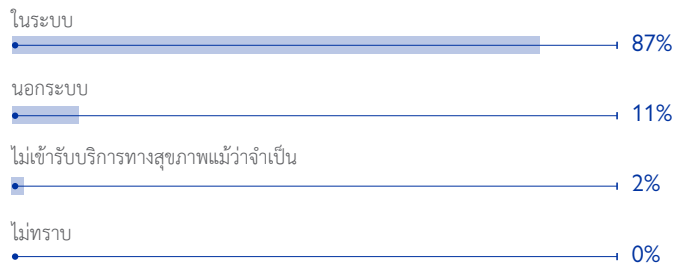
ความเสี่ยงหลักสำหรับเด็กผู้ชายในพื้นที่ที่ผู้ตอบแบบสอบถามอาศัยอยู่*

ร้อยละ 53 ของผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่า สมาชิกในครัวเรือนของตนมีความจำเป็นต้องได้รับการด้านสุขภาพในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา โดยในจำนวนนี้มีร้อยละ 87 รับประทานอาหารจากผู้ให้บริการด้านสุขภาพ ร้อยละ 11 รับประทานอาหารจากสถานบริการสุขภาพนอกระบบ และร้อยละ 2 เลือกที่จะไม่รับการรักษาพยาบาลแม้จะมีความจำเป็นก็ตาม นอกจากนี้ ร้อยละ 31 ของผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่า ตนมีอุปสรรคในการรับบริการด้านสุขภาพ และกล่าวว่า ระยะทาง (ร้อยละ 62) และค่าใช้จ่าย (ร้อยละ 61) เป็นอุปสรรคที่สำคัญที่สุด ในหัวข้อการฉีดวัคซีนในเด็ก พบว่าร้อยละ 78 ของเด็ก ๆ ได้รับความวัคซีนตามช่วงอายุ และร้อยละ 88 มีสมุดวัคซีน

ด้านประกันสุขภาพ พบว่ามากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 52) ของครัวเรือนทั้งหมดไม่มีประกันใด ๆ เลย ในขณะที่มีครัวเรือนที่สมาชิกทุกคนมีประกันสุขภาพในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งคิดเป็นร้อยละ 8 ของครัวเรือนทั้งหมด ในบรรดาผู้ที่ระบุว่าประกันสุขภาพของตนใช้ยากถึงยากมากนั้น กล่าวต่อว่ามีสาเหตุหลักจากการไม่ทราบว่าตนสามารถใช้สิทธิประกันกับสถานบริการด้านสุขภาพใดได้บ้าง

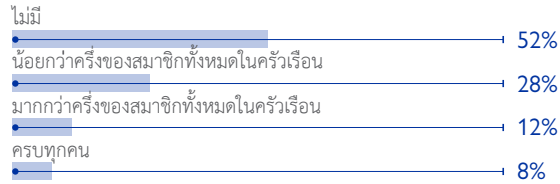
ประเภทของการเข้าถึงบริการสุขภาพ*

การสำรวจนี้แบ่งการเข้าถึงบริการสุขภาพตามสถานที่ที่สมาชิกในครัวเรือนเข้ารับบริการทางสุขภาพในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา โดยสถานบริการสุขภาพในระบบ ได้แก่ โรงพยาบาลหรือคลินิกรัฐบาล เอกชน หรือองค์กรพัฒนาเอกชน ส่วนสถานบริการสุขภาพนอกระบบ ได้แก่ แพทย์แผนโบราณ ร้านขายยา และอื่น ๆ

สิ่งบ่งชี้ด้านการประกันสุขภาพ

สัดส่วนของสมาชิกในครัวเรือนที่มีประกันสุขภาพ

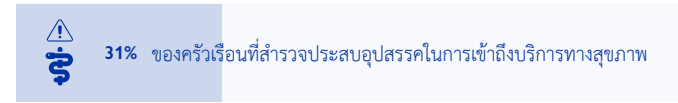
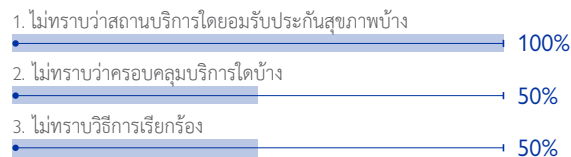
ประเภทของการมีประกันในกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม

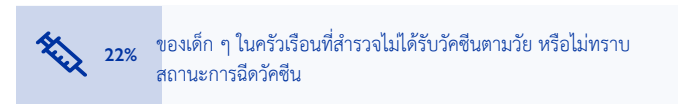
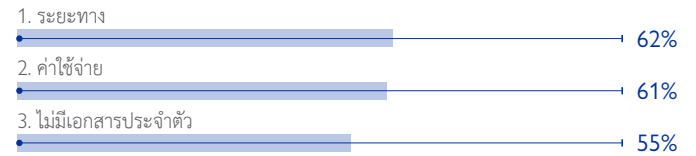
คะแนนว่าด้วยความง่ายในการใช้ประกันสุขภาพโดยเฉลี่ย

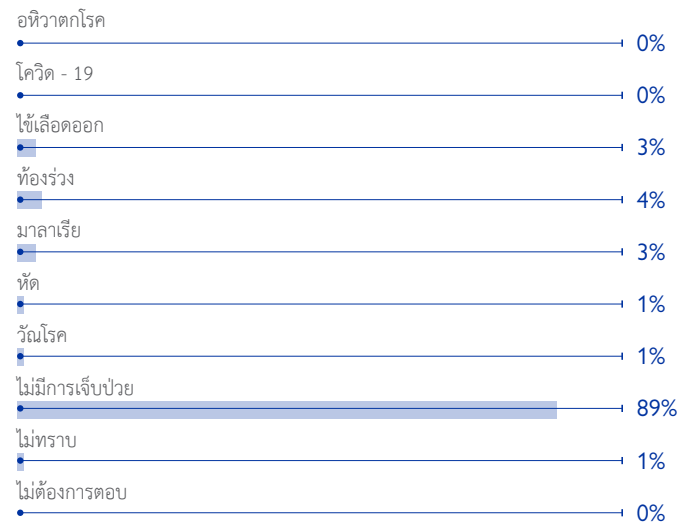
สาเหตุที่ทำให้ประกันสุขภาพใช้ยากหรือยากมาก 3 อันดับแรก*

อุปสรรคการเข้าถึงบริการทางสุขภาพ 3 อันดับแรก*

การเจ็บป่วยของสมาชิกในครัวเรือนในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา*

ผลการสำรวจสุขภาพในจังหวัดตาก

สิ่งบ่งชี้ด้านน้ำ สุขาภิบาล และสุขอนามัย (WASH)

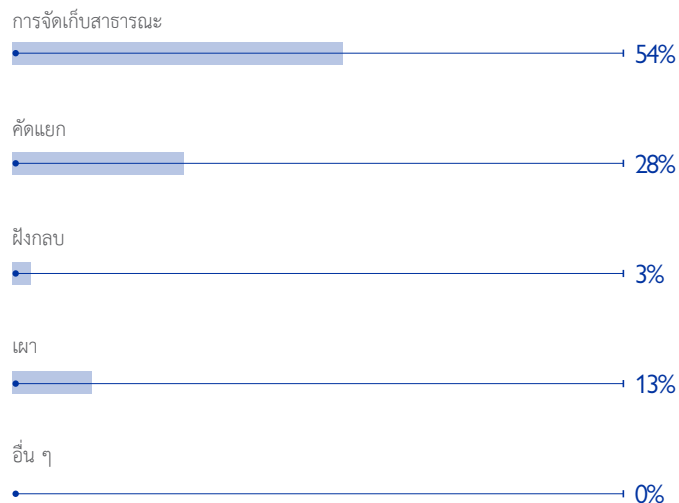
 4% ของครัวเรือนที่สำรวจไม่สามารถเข้าถึงแหล่งน้ำดื่มที่ปลอดภัย

 27% ของครัวเรือนที่สำรวจมีขยะมูลฝอยที่มองเห็นได้ในละแวกที่พักอาศัยของตน

 3% ของครัวเรือนที่สำรวจมีอุจจาระคนที่มองเห็นได้ในละแวกที่พักอาศัยของตน

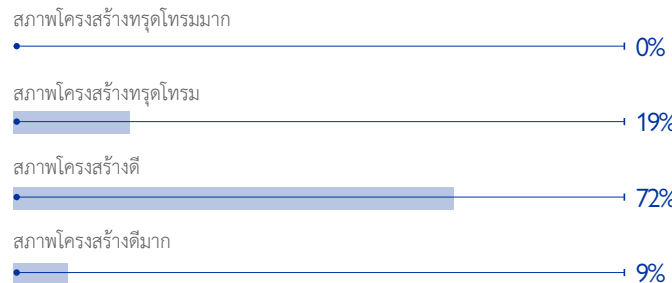
 16% ของครัวเรือนที่สำรวจมีน้ำเสียหรือน้ำท่วมขังที่มองเห็นได้ในละแวกที่พักอาศัยของตน

วิธีการกำจัดของเสีย*

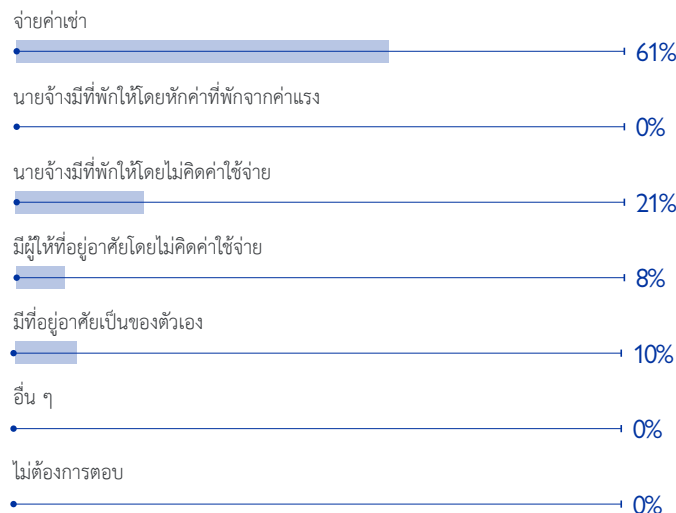
สิ่งบ่งชี้ด้านที่พักอาศัย

ลักษณะของที่พัก

 4% ของผู้ตอบแบบสอบถามอาศัยอยู่ในที่พักเดียวกับนายจ้างของตน

ค่าใช้จ่ายสำหรับที่พัก

 82% ของครัวเรือนที่สำรวจมีไฟฟ้าของรัฐใช้

 1% ของครัวเรือนที่สำรวจมีตู้เย็น

 15% ของครัวเรือนที่สำรวจใช้พลังงานหมุนเวียน

ในประเด็นน้ำ สุขาภิบาล และสุขอนามัย (WASH) พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 96) อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีแหล่งน้ำดื่มที่ปลอดภัย ร้อยละ 27 อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีของเสียหรือขยะที่มองเห็นได้ และร้อยละ 16 อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีน้ำเสียหรือน้ำท่วมขัง

ในด้านที่พักอาศัยนั้น มีการสัมภาษณ์ผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับวัสดุที่ใช้ก่อสร้างที่พักอาศัยเพื่อนำมาพิจารณาระดับความสมบูรณ์ของโครงสร้างตั้งแต่ระดับต่ำมากถึงระดับสูง พบว่าร้อยละ 19 มีที่พักอาศัยที่มีความสมบูรณ์ของโครงสร้างระดับต่ำถึงต่ำมาก และพบว่าร้อยละ 4 ของผู้ตอบแบบสอบถามอาศัยอยู่กับนายจ้างของตนเอง ร้อยละ 24 อาศัยอยู่ในที่พักซึ่งเป็นของนายจ้างของตน และส่วนใหญ่ต้องจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัย

ผู้ย้ายถิ่นที่ตอบแบบสอบถามในจังหวัดตากเหล่านี้สามารถเข้าถึงโครงข่ายไฟฟ้าคิดเป็นร้อยละ 82 และมีใช้พลังงานหมุนเวียนคิดเป็นร้อยละ 15

ผลการศึกษาระดับพื้นที่ในจังหวัดตาก

GLOBAL DATA INSTITUTE
DISPLACEMENT
TRACKING MATRIX